

Ett privilegium av Jan Honningdal

Var så god – Jan Honningdals personliga, varma artikel, till uppmuntran och inspiration för dig. Tove & Jan Honningdals sånger har i många år ingått i CCLI-licensen. Det innebär t ex att ni helt lagligt kan lagra deras sångtexter i er dator för utskrift och projicering. Tänk också på att kryssa för sångerna i er årliga sångrapport till CCLI, så att royalty betalas ut till dem och till andra sångskrivare och förlag vars sånger ni har mångfaldigt. För mer info, besök gärna: www.honningdal.no

Församlingens privilegium

För något år sedan blev jag tillfrågad att hålla i ett seminarium med titeln "Lovsångens plats i församlingen". Seminariet var en del av en ganska stor konferens och jag var väldigt fokuserad på att göra "ett bra jobb". Under en lång tid frågade jag Gud vad som låg på Hans hjärta. Vad Han tänkte om den förfrågan jag fått. En dag när jag bad upplevde jag att den Helige Ande talade till mig, och det Han sa var ganska överraskande. Jag förväntade mig någon "saftig" bibelvers som med besked kunde ge lovsången en plats på församlingskartan. Det jag upplevde var att den Helige Ande sa: "Frågan är fel". Jag undrade vad detta kunde betyda. Arrangörerna hade ju gett mig temat de ville att jag skulle undervisa om, och det kunde jag inte utan vidare ändra på. Men igen hörde jag: "Frågan är fel. Frågan är inte vilken plats lovsången ska ha i församlingen, utan vilken plats församlingen vill ha i lovsången".

Jag var tvungen att fundera några vändor kring detta svar. Det verkade så främmande, men samtidigt så självklart. Lovsång är inte en ny vara som vi måste försöka hitta en hylla till i vår "andliga butik". Lovsången har alltid funnits. Naturen har sjungit den och norrskenet har dansat till den sedan tidens morgon. Den handlar först och främst om kärlekssången och relationen mellan Skaparen och det skapade.

En relation

I begynnelsen fanns den bara mellan Fadern, Sonen och Den Helige Ande, men så kom Adam med i sången och

relationen. Kan du tänka dig hur fantastiskt de hade det i Edens lustgård? Sedan har lovsången brett ut sig över jorden från land till land, från kontinent till kontinent. Från den ena generationen till nästa. Den har haft många olika uttryck och stilar. Musiken har helt klart varierat från det stilla intensiva till det brutalt högljudda. Från enkelt spel på gitarr eller bankande på en trästock, till den mest avancerade musik framförd med hjälp av teknologiskt nytänkande.

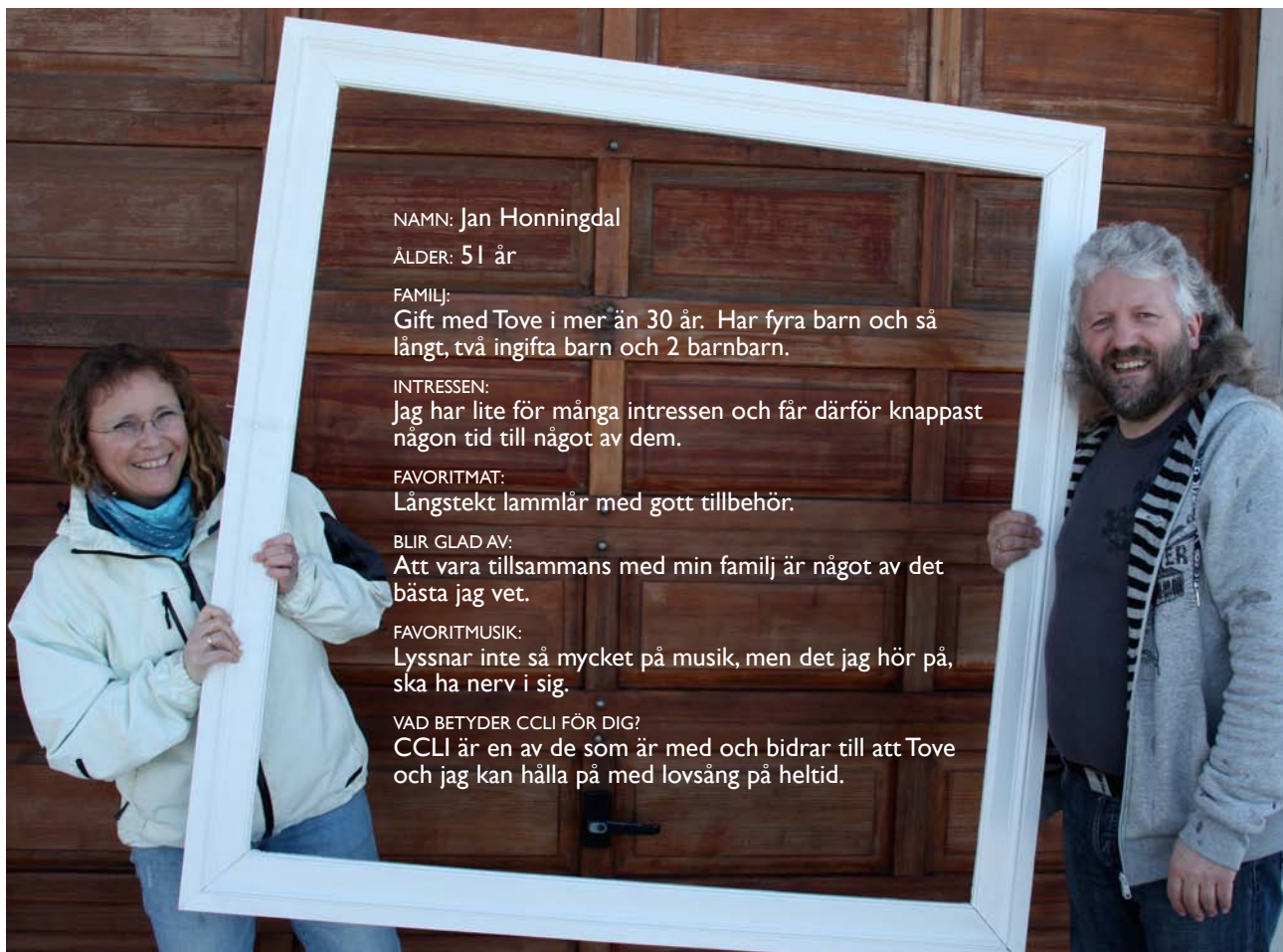
Gemensamt för alla, genom tiderna, har varit önskan om att uttrycka en kärlekssång till Gud. Han som skapat oss till denna "sång". Han som vid sin död och uppståndelse frälst oss och gett oss möjligheten att komma tillbaka, sedan vi gjort det som blev så väldigt galet.

I 1 Kor 1:9 står en viktig och befriande vers: "Gud är trofast, Han som har kallat er till gemenskap med sin Son Jesus Kristus, vår Herre".

Gud har först och främst kallat oss till gemenskap. Inte till lovsångsledare, musiker, evangelister, diakoner eller pastorer. Och av gemenskapen med Jesus växer våra liv, tjänster, visioner och böner fram.

Personligen har jag inga siffror på alla sånger som blivit till ur gemenskap med Jesus. En period upplevde Tove och jag det som om det var ett stort lager med sånger i himlen som bara väntade på att bli hämtade. Nästan varje gång vi satte oss ner och bad kom det en refräng eller en sång.

I gemenskapen med Jesus delar Han ofta sitt hjärta med oss. Det är omöjligt att säga alla de gånger jag har hört

NAMN: Jan Honningdal

ÅLDER: 51 år

FAMILJ:

Gift med Tove i mer än 30 år. Har fyra barn och så långt, två ingifta barn och 2 barnbarn.

INTRESSEN:

Jag har lite för många intressen och får därför knappast någon tid till något av dem.

FAVORITMAT:

Långstekt lammlår med gott tillbehör.

BLIR GLAD AV:

Att vara tillsammans med min familj är något av det bästa jag vet.

FAVORITMUSIK:

Lyssnar inte så mycket på musik, men det jag hör på, ska ha nerv i sig.

VAD BETYDER CCLI FÖR DIG?

CCLI är en av de som är med och bidrar till att Tove och jag kan hålla på med lovsång på heltid.

folk säga: Gud talade till mig; Den Helige Ande visade mig något; Jag blev helad; eller Gud mötte mig under lovsången idag.

Vad sker?

Tidigare bad jag ofta om att Gud skulle visa mig vad som sker i den andliga världen när vi lovsjunger. Jag fick inget svar, annat än det jag kunde läsa mig till i Bibeln. Jag var dock väldigt nyfiken och ville gärna veta vad som händer när jag lovsjunger. Himlen förblev tyst, men jag upplevde det som att Gud såg på mig med ett finurligt leende, som om Han ville säga: "Pojken min, du skulle bara veta". Det är länge sedan jag bett den bönen nu. Jag har slagit mig till ro med att det kanske är lika bra att inte veta. Lovsång handlar ju först och främst inte om att uppnå eller uträtta, utan om att ge oss själva tillbaka till Honom som har gett allt.

Ett privilegium

I Psaltaren 22 vers 4 står det: "Men Du är helig, Du som tronar på Israels lovsång."

I norska studiebibeln hittar vi en spännande kommentar: "Närvaron av Guds rikes kraft är direkt knuten till detta att lovsjunga Gud. Verbet tronar är ett uttryck för att varhelst Guds folk upphöjer Hans namn är Han redo att komma med sitt rikes kraft på det sätt som bäst passar situationen".

Vidare står det i slutet av kommentaren: "Vi manipulerar inte Gud, men vi erkänner den stora sanningen om Guds rike: Kraften är Hans, privilegiet (och ansvaret) att hälsa Honom välkommen in i vår värld är vårt".

Låt oss använda det privilegiet. Blanda våra stämmor med allt som kan andas, vinden och vågorna, ljusen på himlen. Tillsammans kan vi leva och uttrycka kärlekssången till Honom som håller hela jorden i sin hand.

Jan Honningdal